ISSN 0132-4462
№ 4 2013
КВІТЕНЬ

перець

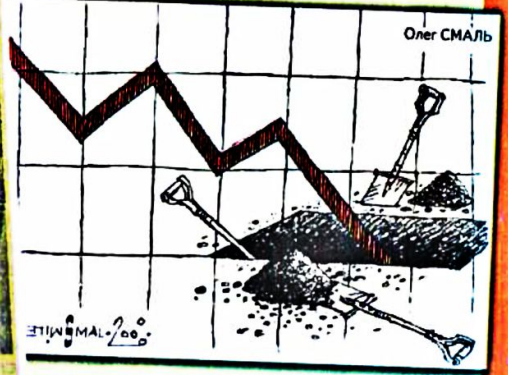

архіву – 30 років!

(Див. стор. 6)

Інформаційне агентство ІАПерця

20 000 000 : 0 НЕ НА НАШУ КОРИСТЬ

Після проведення чемпіонату Європи з футболу у 2012 році на стадіоні «Арена — Львів» не зіграно жодного матчу. Тим часом на його утримання витрачається майже 20 мільйонів гривень на рік.

БАГАТО ЧИ МАЛО

У держбюджеті на будівництво житла для молодих сімей за програмою пільгового молодіжного кредитування цього року виділено 90 мільйонів гривень. Багато чи мало?

Засоби масової інформації наводять приклад: торік суддям вищих спеціалізованих судів купували квартири у Києві в середньому за 1 млн. гривень. Якщо врахувати, що у нас 25 областей, то виходить: у кожній області молодіжним кредитом можуть скористатися лише три, ну нехай п'ять молодих сімей.

І не кажіть!— сильна держпідтримка за програмою доступного житла.

А розмов про неї ого-го-го скільки!

ЗРОСТАННЯ Є

У Криму на 31 відсоток збільшилася кількість сімей, які звернулися по субсидії на житлово-комунальні послуги. За-

Усмішки

СВІЧКИ

У понеділок на роботі чоловіки балакають:

— Учора був на дні народження...

— Ну і як?

— Та іменинник так напився!.. Коли принесли торт, то він за один раз задув усі свічки... Тільки гнотики тліли.

— Хіба для цього треба бути сильно п'яним?

— Та ви дослухайте!.. Він був такий п'яний, що коли знову подув на свічки, вони загорілися!

ЗАСПОКОЇВ

— Ярославе, я бачу, що ти мене уже не кохаєш. Ти он навіть нашого пса любиш більше, ніж мене!

— Марино, заспокойся, я однаково люблю вас обох.

МОВА

— Як твоя англійська?

— Розмовляю... із словником.

— А з людьми не пробував?

ХАРАКТЕРИСТИКА

Зустрілися подруги.

— Знайшла характеристику свого чоловіка із дитячого садочка, — каже одна.

— І що там пишуть?

— «Добре їсть, спить, гуляє...» Уявляєш, минуло тридцять років — і нічого не змінилося.

МАЙЖЕ КОМПЛІМЕНТ

— Любий, як тобі моя нова стрижка?

— Нормально! Відросте.

Зібрала Валентина БАКЛАН. м. Київ.

Олексій КОХАН

ПОБІЧНІ РЕАКЦІЇ

НАВІТЬ не уявляю, з якого дива після обіду мені стало погано. Ввімкнув комп'ютер, запитую: «Що робити, коли болить живіт?»

Комп'ютер: «Де болить?»

Я: «Навколо пупа».

Комп'ютер: «Що викликало біль?»

Я: «А грець його знає...»

Комп'ютер: «Не коректна відповідь. Прийміть таблетку (написав яку). Зверніться до лікаря».

Шукаю потрібну пігулку у домашній аптечці. Знайшов щось подібне. Прийняв. Полегшало. А тут сусідка прийшла, Марія Михайлівна. Подивилася на пачечку з таблетками, скептично поцікавилася:

— Хто це у вас лікується цією гидотою?

— Я, — зніяковіло вичавлюю із себе.

— І який, вибачте, дурень це вам порадив?

— Ось — він! — показую на комп'ютер.

Марія Михайлівна дістала із сумочки медичний довідник. Справа в тім, що вона, як сама каже, більше всіх знає, що до чого, бо «уже багато років лікується від гепатолентикулярної дегенерації на фоні вегетативної дисфункції». Тож що у кого не заболіло б — усім радить ліки від гепато-лентикулярної дегенерації, бо «від них ще ніхто не вмер».

— Цей ваш гидкий препарат, — тицяє пальцем сусідка у довідник, — можливо й допоможе, але після вживання у вас можуть виникнути небажані побічні реакції, а саме: носова кровотеча, інфаркт міокарда,

боргованість жителів м. Херсона перед комунальниками з початку року зросла на 26 відсотків...

ПОРІВНЯННЯ

Якщо в Австрії, Британії, Франції на 100 тисяч мешканців припадає не більше п'яти прокурорів, то в Україні – аж 21. Такі дані оприлюднила директор Інституту світової політики Альона Гетьманчук.

Якби ж у такій пропорції у нас було і більше правопорядку!

Валерій ЧМИРЬОВ

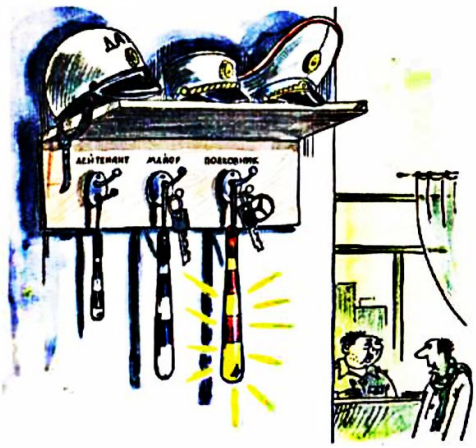

Анатолій ВАСИЛЕНКО

ІРОНІЗМИ

● *Дама мала ідеальні пропорції – 90х60х90, – але не в сантиметрах, а в дюймах.*

● *Сорок градусів за Цельсієм – це забагато, а от сорок градусів за Менделєєвим – у самий раз.*

● *Найменування українських сосисок походить від слова SOS.*

● *Якщо мавпа людиноподібна, то хто від кого походить?*

Ігор ГУСАЧЕНКО.
м. Київ.

● *Діти виростають непомітно, поки не починаєш помічати, що із шухляди починають зникати гроші.*

● *Хочеш здатися – не опускай рук!*

● *Приймаючи новий закон, депутати стоять перед дилемою: дишло має бути дубовим, чи липовим?*

Флоріан БОДНАР.
м. Чернівці.

Микола КАПУСТА

Олег СМАЛЬ

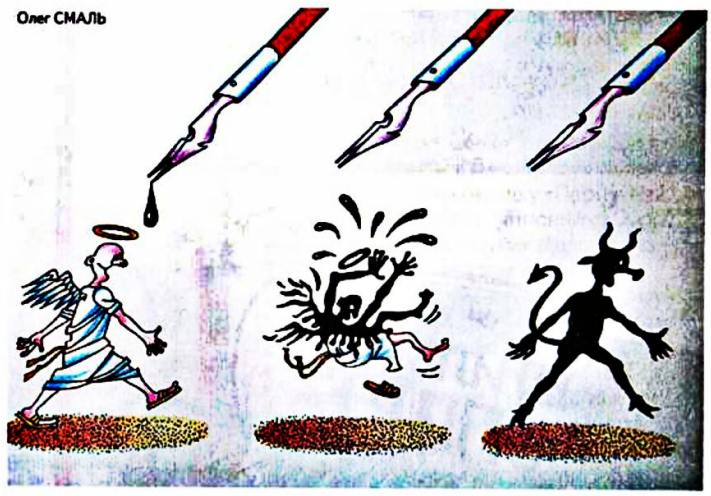

ЯКЩО...

В годину зневіри, стресу, застою
Корисно, принаймні, знати:
Якщо ви махнули на все рукою,
То можна вже не плювати.

Григорій ЛИШКО.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

мігрень, запаморочення, депресія, нервозність, гастрит, панкреатит, жовтяниця...

Від почутого мені стало погано.

– Не хвилюйтеся, – заспокоїла мене Марія Михайлівна. – Ось вам пігулки. За кілька днів – як рукою зніме.

– А-а, – розкриваю рота.

– Я цими ліками ось уже двадцять років лікуюся, і, як бачите, ще не вмерла. Але спочатку уважно ознайомтеся з інструкцією.

Коли сусідка пішла, я взявся за інструкцію. Почав із розділу «Побічні реакції».

Читаю: «Найчастіше у хворих трапляються такі побічні ефекти: набряки, нудота, задишка, закрепи, блювання, висипання, запаморочення, мігрень, гастрит, депресія, розлади сечовиділення, імпотенція...»

Далі були перераховані ледь не всі відомі на світі болячки, і все оте може причепитися до мене після тих ліків.

Може, звичайно, й не причепитися, якщо пощастить.

А якщо не пощастить?..

Микола ВОЗІЯНОВ.
м. Харків.

Володимир СОЛОМАШЕНКО

ДУМКИ ВГОЛОС

✓ *Якщо не можеш поміняти правила гри, то поміняй саму гру.*

✓ *Підмазати інколи можна і ложкою дьогтю.*

Віктор ІГНАТЕНКО.
м. Прилуки.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Будь обережний... Учора Іван від нього осліп.
— Та я все одно погано бачу.

СЛОВО – З ПІСНІ!

* * *

«Згадай, як тебе мати колисала
І скільки нічок не доспала».

— Навряд чи комусь удасться згадати, коли був у пелюшках.

* * *

«Лебідь біла, лебідь чорна...»

— Як не крути, а в українській мові лебідь — ВІН, отож чорний і білий.

* * *

«Вишенька-черешенька ягідка смачна.
Видно, не тутешня ти, що ідеш сама».

— Видно, і ти не тутешній, бо знав би всіх людей у селі.

* * *

«Полетим за моря,
кинем там якоря».

— Взагалі-то граматика забов'язує писати полетимо. А «якоря» — не з української мови сюди залетіло, бо інакше були б якорі.

Слухав Микола БОСАК.

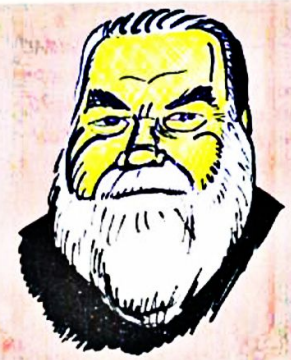
Дружній шарж Анатолія Василенка.

Відомого прозаїка, драматурга, кіносценариста Богдана ЖОЛДАКА з ювілеєм.

Премія

(Із циклу "Брехи")

Було це у Києві. Ще у сталінські часи. Андрій Самійлович Малишко написав поему про Велику Вітчизняну війну.

— За неї й Сталінську премію можуть дати, — казали колеги.

Про премію говорили, але йшов час, а її не присуджували.

...А одного дня зустрілися композитор Платон Майборода і поет Олесь Жолдак. Куди йти? В магазин, ясна річ. Заходять, а там полиці порожні — ні харчів, ні горілки. Але, на диво, в тій крамниці продавалася книжка — біографія Йосипа Сталіна, в палітурці із золотим тисненням, а ціна — сміховинно мізерна.

От вони взяли кілька книжок, а Олесь Жолдак був пародистом і чи не тому умів підроблювати різні почерки. То він там і назнаменував:

«Талантливому украинскому поэту А. Малишко. С компривето́м — И. Сталин. Москва. Кремль.»

Загорнули в обгортковий папір, заліпили сургучем і сунули до поштової скриньки поета.

Наступного дня заходять до нього з пляшкою, щоб розповісти про розіграш.

— Ні-ні, ані крапельки! Не можу! — категорично відмовився Андрій Самійлович.

— Та що сталося? — дивуються ті.

— А от що: чекаю на повідомлення про Сталінську премію, — каже він.

— Що? Де? Звідки? — «дивуються» ті.

— Не вірите? Тоді читайте, сам вождь ось мені надіслав, — і киває на біографію Сталіна, яка лежала на столі, розкрита на першій сторінці з автографом.

Ті прочитали, але не пройнялися аніяк.

— Ну й що тут такого? — каже Платон Майборода і виймає з-за пояса таку ж книгу і дає Малишкові прочитати: «Платону Майбороде, другу талантливого украинского поэта А. Малишко. С компривето́м — И. Сталин. Москва. Кремль.»

Той прочитав і затамував подих. Однак нічого не міг збагнути.

Тоді Олесь Жолдак виймає ще одну таку ж книжку і показує в ній автограф: «Олесю Жолдаку, другу П. Майбороды и А. Малишко, талантливого украинского поэта. С компривето́м — И. Сталин. Москва. Кремль.»

Пауза була знаменита. Місяців аж зо три Андрій Самійлович не запрошував їх у гості... І фокус не у тому, що Сталін невдовзі помер, а Малишко премії так і не отримав, а в тому, що усі ці троє просто лишилися живі після такого жарту з вождем.

Богдан ЖОЛДАК.

Дружній шарж Володимира Солонька.

Михайла ПАСІЧНИКА – поета, лауреата літературних премій ім. Олександра Олеся, ім. Івана Огієнка, ім. Василя Юхимовича – з другим 30-літтям!

* * *

В них не обов'язки — права,
Пустопорожні в них слова,
Хронічну їх недієздатність
Недоторканність покрива...

* * *

Працює в нього тільки рот —
Жере й патяка «патріот»,
Його вже мав би слухать лікар,
А мусить слухати народ...

* * *

У школі всі балакають про тести,
Вже й перші зафіксовано протести,
Але найбільше журяться батьки:
Кому ж це долари сьогодні нести!?

ювілярів!

Автошарж.

Художника-карикатуриста, лауреата конкурсу ім. Валерія Зелінського, учасника і переможця багатьох вітчизняних та міжнародних конкурсів карикатуристів, нашого одноперчанина Сергія СЕМЕНДЯЄВА із славним 60-літтям!

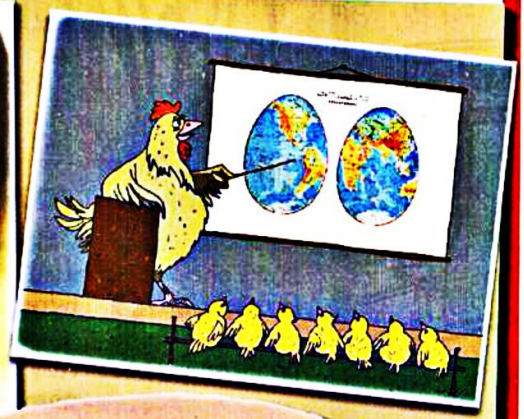

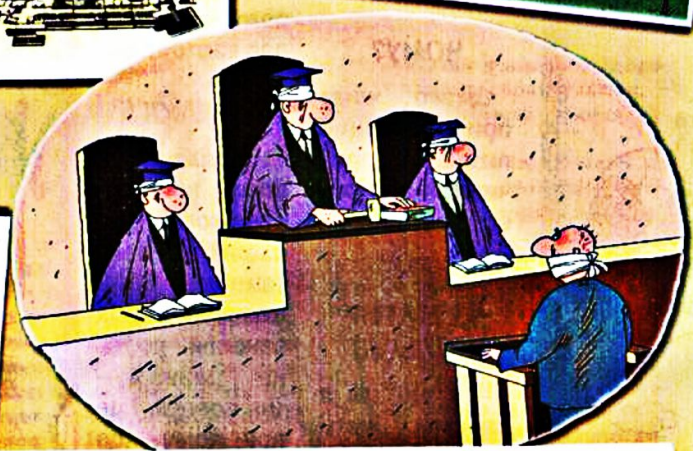

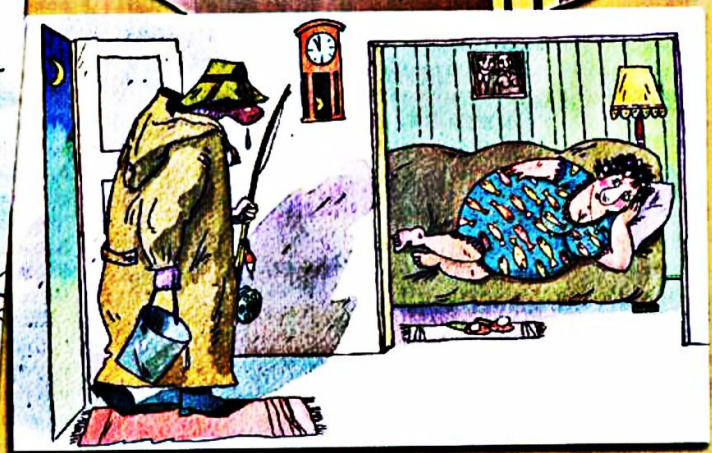

ОДНА БІДА НЕ ХОДИТЬ...

Як кажуть у народі —
Одна біда не ходить,
Бо не лише палити —
Я кинув іще й пити!

* * *

Час такий,
Така пора,
Скрізь написано
Зі смаком:
На хатинах —
«Ветеран»,
На хоромах —
«Зла собака»...

* * *

Ніхто не йшов би на оте турне,
Ніхто не млів би — «вибери мене»,
Якби світила там сама зарплата...
Це добре розуміє вже й дурне.

ДВА АПАРАТИ

Як владу називають «апаратом» —
Я згадую підпільника Кіндрата,
У котрого був також апарат...
Жене Кіндрат первак, а влада — брак.

О, ці недосконалі «апарати»!
Вже й гріх їх апаратами назвати,
Бо від сільрад і до найвищих рад
В Кіндрата — спирт, у влади — сурогат.

* * *

Що знають вас офіціанти,
Але не знає вас народ.

Дмитро ПАВЛИЧКО.

Такий в поета вже доход —
Не нашкребеш і на півлітра.
Не знає нас не лиш народ,
А вже й офіціанти, Дмитре!

* * *

Немає виправдання кризі
І в Нострадамусовій книзі.
Куди «сьогодні» наше йде?
Стоїть коровою на кризі...

Михайло ПАСІЧНИК.

усмішки з конверта

РОЗПОРЯДОК

Відомий письменник розказує журналістці, як проходить його день.

— Устаю об одинадцятій, о дванадцятій щось перекушую, потім переглядаю пошту, веду телефонні розмови; по тому іду в парк прогулятися; після того вечеряю і відправляюся в театр, або на зустріч із друзями за філіжанкою кави. Ну а далі — сон.

— А коли пишете?

— На другий день.

ЗАСПОКІЙСЯ!..

Біля крамниці стоїть гурт чоловіків. Підходить Микола.

— Петре! Швидше біжи додому! Твоя жінка обидві ноги зламала!

— О Господи! Як же воно так?! — занепокоївся Петро.

— Чекай-но, чекай, — ухопив його за рукав Микола. — Заспокійся! Сьогодні ж перше квітня! Тільки одну ногу зламала.

БАЖАННЯ

Засудженому на довічне ув'язнення перукареві дають, як це заведено, останнє слово — хай висловить своє останнє бажання.

— Дуже хотів би, пане суддя, побрити вас.

БОДАЙ БИ...

Об'ява: "У метро загублено сумку із 12 банками чорної ікри. Звертання до того, хто це знайде: бодай ти вдавився!"

ПОВАЖНА ПРИЧИНА

Любаска телефонує своєму коханцю:

— Дорогий, ти прийдеш?..

— Люба,— шепче він,— вибач, але в дану хвилину я одружений.

Надіслав Леонід ОПАРА.
м. Київ.

Малюнки Володимира АДАМОВИЧА

ДЕВІЗКИ

ПРИЙШЛА ВЕСНА

1 вересня 2013 року. Діти із букетиками пролісків ідуть до школи.

ЧОМУ?

Цікаво, чому при розлученні питають причину, а при реєстрації шлюбу – ні?

ІЗ ЖИТТЯ СТИЛЬЩІВ

– І що ми в своєму житті бачили?

НЕ ПАНІКУЙТЕ

Якщо ви випадково з якимось продуктом з'їли і його упаковку, не панікуйте, за своїм складом вони майже нічим не відрізняються одне від одного.

ХІБА РОЗБАГАТІЄШ?

Хіба може наш селянин бути заможним, якщо він гній купує дорожче, ніж продає картоплю?

ПЕРЕМОГА

На міжнародному конкурсі перемогли два наших вантажники. Вони швидше всіх занесли рояль на дванадцятий поверх. І це при тому, що одинадцять разів помилялися під'їздом.

УСЕ ПЛАТНЕ

В Україні скоро буде усе платним... Крім роботи.

Зібрав Євген ПЯТКІВСЬКИЙ.

У Центральному Будинку художника відкрилася виставка шаржів «Парсуни». На ній представлено роботи десятьох художників України... Тут відбулося і нагородження переможців конкурсу ім. Валерія Зелінського «Карикатура в українській пресі». Золотим дипломом вшанували незабутнього Юрія Кособукіна. Срібні нагороди одержали Олег Гуцол і Валерій Чмирьов, почесні дипломи також дістались перчанам – В. Адамовичу, О. Монастирському, Г. Назарову, С. Федьку та О. Цурановій.

Члени журі конкурсу ім. В. Зелінського: художники Анатолій Василенко, Олексій Кохан та Володимир Солонько.

День сміху у Національному музеї літератури – це вже добра традиція. Цього року музейники експонували унікальні книги наших класиків-гумористів і окремо пошанували творчість Павла Глазового.

Кілька годин у музеї не стихав сміх. Бо хіба можна втриматися від нього, коли гумор читає народний артист України, лауреат Національної премії ім. Т.Г.Шевченка Анатолій Паламаренко? А ще тут виступали: головний редактор «Перця» Михайло Прудник, письменники Анатолій Качан, Василь Василашко, Петро Осадчук, Вадим Скомаровський, Валентина Козак, Василь Довжик, Гриць Гайовий...

Твори гумористів читали школярі Києва і області. Юним учасникам гуморини було вручено нагороди Всеукраїнського товариства "Просвіта", Миколаївського земляцтва і журналу «Перець».

Анатолій ВАСИЛЕНКО

– Я вас зібрав, щоб вирішити хоча б щось...

— усміхнений день!

Першого квітня і день народження «Перця». Заступник директора Національного музею літератури Раїса Сеннікова — головному редакторові журналу Михайлові Пруднику: "Вітаємо усіх перчан!"

понад 1000 разів були відзначені нагородами на престижних міжнародних конкурсах у 46 країнах світу. Із них — 200 гран-прі і перші призи.

У Будинку архітектора до ювілею клубу відкрилася виставка карикатур. А ще архігумівці видали прекрасний ювілейний альбом, у якому — не тільки «класика» «Архігуму», а й малюнки уперше опубліковані.

Вітаємо, друзі!

✿

Перше квітня в Одесі офіційно оголосили вихідним. І правильно зробили! Бо хто ж з одеситів цього дня буде працювати?!

Святкує Одеса.

Першого квітня свій 30-літній ювілей відсвяткував відомий київський клуб карикатуристів «Архігум».

Як зазначив президент клубу Віктор Кудін, за цей час художники-архігумівці

Гвардія Архігуму.

Гуморину в місті відзначали вже 40-ий раз. Цього року свято проходило під гаслом «Усе придумано в Одесі!» На вулиці Ольгієвській відкрили «Посольство гумору». Як завжди, відбулася барвиста, весела карнавальна хода «Парад гумору». А увечері одесити і гості зібралися на Куликовому полі і Приморському бульварі на веселі гала-концерти, які закінчилися фейєрверками.

В Одесі 1 квітня — щодня, а першоквітневі фейєрверки — тільки раз на рік...

Фото з виставок Ганни СМАЛЬ.

Валерій КОНОНЕНКО

Анатолій ГАРМАЗА

Олег ГУЦОЛ

Літературні пародії

У ГАРНОМУ ГУРТІ...

Бо писати по обіді
зовсім не обов'язково
але я драч і овідій
вперто віримо в слово...

Павло ЩИРИЦЯ.

Як зберемось по обіді
в мандри до парнаських сфер
я горацій драч овідій
байрон данте та гомер
де і хто сміливця видів
щоби нам носи утер
нас хвалити лиш годиться
щиро ваш Павло Щириця.

ДБАЙЛИВИЙ

Люсіана, Люсьєна, Люся...
Як без мене тобі живеться?..
Билинка – гнучкою,
І нотка – гамою...
Мов дід з онучкою,
Гуляю з Ганною...
Поріжу дольками
Що з серця викую...
Мов батько з донькою,
Гуляю з Вікою...

Олександр КУЛИКОВ.
«Віддзеркалення бажаного».

Не побиваюся і не злюся,
Що десь пропала Люсьєна, Люся...
Для мене втрата
Не є великою...
Гуляю любо
Сьогодні з Ганною,
А завтра буду
Гуляти з Вікою...

❄ ❄ ❄

В коханні, друзі, щоб не мотати нерви,
Завчасно дбаймо про резерви...

Сергій КОВАЛЬ.
м. Чернівці.

ДИСПЕТЧЕР

І я один лишився на пероні,
Твій корабель відплив неначе в сні.

Валерій ЗАЛІЗНИЙ.
«Не відпливай у небуття».

Диспетчером по руху був Залізний,
Хоч плутав: де перон, а де — причал,
А також транспорт водний і колісний,
Тому печальний маємо фінал:

З перону залізничного вокзалу
Таки не зрушив з місця пароплав,
А потяг, що відчалив від причалу,
Ще довго з моря бульбашки пускав!

САМОРЕКЛАМА

Купи мене, як хтось купляє квіти,
Як хтось бере у пачці шоколад.
І намагайся все життя радіти,
Та пам'ятай: нема шляху назад.

Юрій ВІТЯК. «Купи мене».

Купи мене, бо я кругом хороший,
Лишень один такий на весь базар.
Та пам'ятай, у що вкладаєш гроші —
Не підлягає обміну товар!

Микола БАЗІВ.
смт Гусятин
Тернопільської області.

Валерій ЧМИРЬОВ

— Повінь цієї весни — як сніг на наші голови!..

Юрій КОСОБУКІН

Вінегрет із перцем

Народні усмішки

А ХТО ЙОГО ЗНА

Суддя звертається до підсудного, шофера автобуса.

— Поясніть судові, чому ваш автобус опинився на тротуарі і наїхав на кіоск.

— Не відаю, ваша честь,— саме в той час я продавав квитки.

У ЗВ'ЯЗКУ З...

Студент подав у ректорат заяву:

"Прошу видавати мені стипендію у зв'язку з важким матеріальним становищем, у якому я перебуваю через те що не отримую стипендії".

КАЗАВ ЖЕ

Після програшу з катастрофічним рахунком тренер шепотить гравців:

— Я ж казав, щоб ви грали так, як ніколи не грали, а не так, ніби ніколи не грали!

Почула й записала Вікторія ПРОКОПЕНКО. м. Вінниця.

Юрій КОСОБУКІН

Олег ГУЦОЛ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Податкова!!!

Юрій ОПЕКАН

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

Анатолій ГАЙНО

Народні усмішки

ОДИН ШМАТОЧОК

Дружина дістає палку ковбаси.

— Любий, тобі одного шматочка вистачить?

— Так, якщо різатимеш вздовж.

ТРИ ВІДСОТКИ

— Чув, «Укравтодор» доповів, що відремонтовано дев'яносто сім відсотків доріг?

— Дивно... І чого я весь час тжажу по отих невідремонтованих трьох відсотках?!

ІЗ МАЙБУТНІХ СПОГАДІВ

— А пам'ятаєте, скільки снігу навалило в 2013 році?

— Звичайно. Ми ще на лижах ходили картоплю садити ...

СТУДЕНТСЬКЕ

Зазвичай студент перед іспитом знає предмет на двійку, сподівається на трійку, складає на четвірку й обурюється: «А чому не п'ять?!»

Почула і записала Ніна ПТАШНІЧЕНКО. м. Охтирка.

Сергій РЯБОКОНЬ

Володимир АДАМОВИЧ

— Цілими днями на риболовлі пропадаєш, хоча б щось по хазяйству зробив...

Анатолій ГАРМАЗА

Анатолій ГАЙНО

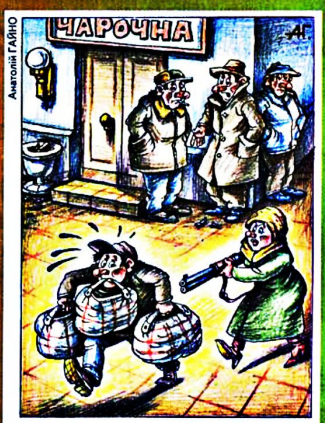

— Пропав наш дружбан по мисливству: на свято рушницю дружині подарував!..

Народні усмішки

ТО ЩЕ ТЕРПИМО

На уроці вчителька розказує:

— А чи ви знаєте, що одна звичайна муха за рік відкладає сотні тисяч яєчок! Це просто жах! Чи ж не так?

— Так, — подає голос якийсь школярик. — А було б іще гірше, якби вона після кожного яйця кудкудакала!

ТОЧНІСТЬ

— Ошей твій настінний годинник дуже гарний.

— То ще од прадіда.

— Іде справно?

— Так. Тільки треба в ньому розібратися. Коли, наприклад, показує дев'яту, то це без двадцяти восьма.

НА НОГАХ

Люду в тролейбус напхалося — не ворухнутися. Один скаржиться товаришеві:

— Стою тільки на одній нозі.

— А я,— крекче той,— на двох, але не своїх.

Почув і записав Олександр ГОНЧАРУК. смт Велика Багачка на Полтавщині.

Поліські коломийки

СТУДЕНТСЬКА

А студентський гуртожиток знову сповнений пісень,
У студентів є два свята:
День студента й... кожен день!

ВВІЧЛИВА

І смішного, і дурного стільки чув я на віку,
Що у Франції корови
Кажуть всі: «Мерсі бику!»

ВЕСНЯНО-ДОРОЖНА

Українські водії закричали гвалтом —
На дорогах зійшов сніг... разом із асфальтом...

ПОЛІТИЧНА

Це ж чого Верховну Раду «Радою» назвали?
Бо РАДіють депутати, що туди попали.

ІНТЕРНЕТНА

Це, повірте, щира правда: всі жінки, як Інтернет,
І учора, і узавтра:
Комусь — «com», а комусь — «net».

ПРАВДИВА

Проживаємо ми дні, як листя на гілці,
Якщо істина — в вині, то правда — в горілці!

ВИБОРЧА

А виборчі перегони — на те й перегони...
Перемогу здобуває той, хто більше «гонить»!

ПРО ЖІНОЧИЙ ВІК

Час летить, і ми з роками змінюємо звички:
Старість — це коли аптечка більша косметички.

МЕДИЧНА

І діагноз був невірний, і рецепт неточний,
Бо хірург — кінчав вечірній, фармацевт — заочний...

М'ЯСО-МОЛОЧНА

Зустрілися дві кумасі за селом, під гаєм.
— Ви корову вже доїли?
— Ні, ще доїдаєм...

Володимир ШИНКАРУК.

м. Житомир.

Сергій ФЕДЬКО

ГУМОРЕСКА

Про

РИБІГАЄ до мене сусіда. Вигляд — наче його щойно до хреста саморізами прикручували, а він вирвався.

— Слухай,— загнано дихає,— у тебе відра є?

— А тобі нащо? — примружую око.

— Так хата в мене горить!

— Ну, бачу, горить. Та як же ловко! Мабуть, крокви з доброго дерева ставив.

— Із карпатської смереки.

— Це ж доставка дорого обійшлася...

— І не кажи.

— Є в людей гроші, є!.. То ти щось хотів?

— Та відер позичити. Горить же, гасити треба, — розпачливо каже сусіда.

— А від чого зайнялося? Діти сірниками бавилися? Чи газовий балон «травив»?

— Дідько його знає! Я косив у леваді, коли чую — жінка «ґвалт» кричить. Доки добіг — воно вже аж гоготить. То я оце до тебе...

— О, чуєш? Щось стріляє.

— То черепиця. Нагрівається від полум'я й розривається на шмаття.

— Казали старші, точнісінько так у війну німецькі «шмайсери» стріляли. Такий же звук.

— Тут і війни не треба,— каже сусіда, а очі так і верне до свого дворища. — Ось як згоримо, то буде гірше, ніж у війну.

— Та чого це ви обов'язково згорите? У селі пожежна бригада є, хлопці хліба даром не

їдять. Це ж, мабуть, уже мчать тобі на виручку.

— Хіба в них коли вода була в машинах? Ціле літо людські го-

Анатолій ГАЙНО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Кого ще звільнити за власним бажанням?!

ОПИСКИ САМОТИСКИ

КУМФОРТ.

ВАЛЬС БАТОН.

Анатолій ОБРИНЬБА.
с. Тури на Полтавщині.

ПАННА МИКОЛАЇВНА.

СУСПАЛЬНА МОРАЛЬ.

ДОБРОВИЛЬНА ВІДСТАВКА.

ПОСТІЙНА ТУРВОТА.

Віктор ІГНАТЕНКО.
м. Прилуки.

Володимир АДАМОВИЧ

— Оце майстер: очі, як живі!..
— То ми дірки зробили і охоронця за стіною поставили...

Василь ФЛЬОРКО

Менталітет

роди поливають, могоричать.

— Да-а, нема дощу... Оце б він був тобі саме враз. О, дивись! То йшов сизий дим, а це повалував якийсь чорний. Наче з крематорію.

— То в мене руберойд лежав на горищі. Сарайчик давно проситься перекрити...

— І почім брав? Ціни ж тепер скажені!

— То ще старі запаси. Ще як був колгосп, і як нам премію дали. Жінка все бубоніла та й бубоніла: ось візьми, ось візьми! Їсти ж не просить.

— А от і попросило. Да-а, не позаздриш тобі. Може, чимось помогти?

— Відра потрібні, відра! Воду від колодязя носити...

— Хто ж ті відра пирятиме? Діти в тебе малі, жінка слаба. Сам ти не впораєшся. Сказано — стихія!

— Не твоя гризота. Мені тільки відра дай.

— Тут таке діло,— чухаю потилицю. — Моя Катря малосольні огірочки заковбасила. Геть увесь посуд зафрахтувала. Не повіриш — борщу нема в чому зварити. Кип'ятильником окріп добуваємо й бульйон з «Галини бланки» робимо. А огірки так вродили, що

всі відра зайняті. У вас, мабуть, теж нівроку вродило?

— Та вродило. Моя теж насолила. Я думав, хоч у вас відра вільні.

— Спитався у хворого здоров'я! — кажу я і прислухаюся. — Здається, пожежна машина сигналить...

— Яка пожежна! — мало не плаче сусіда. — Мої свині кувікають. Видать, вогонь на сарай перекинувся.

— То чого ж ти стоїш? Ні, ви бачили такого героя? У нього вдома пожежа, а він тут теревені справляє. Біжи щось роби!

— Та що ж я сам вдію?!

— Бачу, без мене не обійдеться. Десь у мене багор був.

— Навіщо багор? — тупо дивиться сусіда.

— Будемо витягати з попелу те, що лишилося. Може, якась балка ще на нову хату згодиться...

— Неси хоч багор.

— Стій-стій! Коли б я його кумові не позичив? Точно, багор у кума. У нього минулого літа відро в колодязь упало. То він брав діставати.

— І що? Дістав?

— Мабуть же, ні. Бо досі багор не повернув. Отакий у нас менталітет! Узяти — взяв, а щоб повернути — сім разів йому нагадай... Але ти глянь, диміти перестало. Невже так швидко згоріло?

— Піду подивлюся,— приречено мовив сусіда.

— Іди, голубе, йди. А за багор не хвилюйся. Я на тижні бачитиму кума — ще раз нагадаю!

P.S. *Описані події відбуваються не в нас. Де ви чули, аби наш сільський дядько казав «менталітет», «зафрахтували»? Отож мої герої живуть зовсім в іншій країні — настільки іншій, що й назви її ніхто не знає. А коли хто й знає, то називати не будемо. Аби не наразитися на міжнародний скандал. Такий уже в нас менталітет — не скандалити!*

Віктор БАРАНОВ.
м. Київ.

Віталій ГРИЧЕНКО

Олександр ДУБОВИЦЬКИЙ

КОРОТКИМИ ПЕРЕБІЖКАМИ

● Із появою вас на телеекрані народжується не лише ваша популярність, а й чиясь зазд-рість.

● Дипломований спеціаліст чи дурень із документом?

● Гавкає, не вилазячи з буди.

● Оглух од власного сьорбання.

● Якщо думаєте, чим зайнятися, значить, ви вже при роботі.

Юрій БЕРЕЗА.
м. Рівне.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

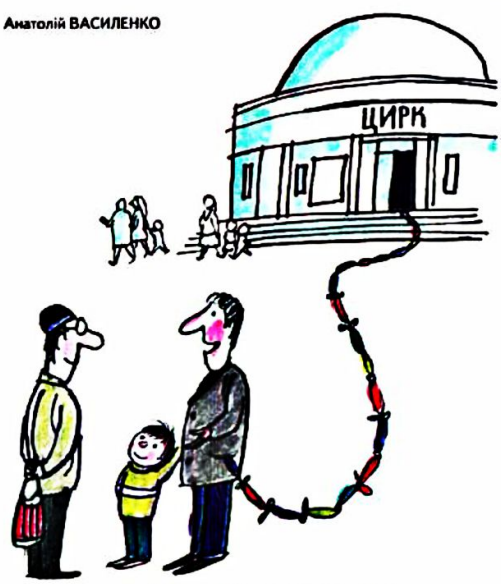

— Ходили із сином у цирк...

Сторінка для дітей

ВИЙШЛА РІЧКА З БЕРЕГІВ

Безконечник

Навесні на кілька днів
Вийшла річка з берегів
І гуляє у лугах,
У левадах, у садах.
Котить хвилі у поля
Аж до скирти-корабля.

З пасовища в комишах
Вийшла риба у луги
І скидається в кущах –
По воді хвостом – шаррах! –
Аж розходяться круги.

Вранці Поля Поліщук,
Донька риболова,
Наловила в полі щук
У кущах вербових.

Ось пливе вона в човні
З вудкою додому
І наспівує мені
Пісеньку знайому:

Навесні на кілька днів
Вийшла річка з берегів
І гуляє у лугах,
У левадах, у садах.
Котить хвилі у поля
Аж до скирти-корабля...
(І так далі, досхочу).

Анатолій КАЧАН.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

ХТО НАД КИМ ПОКЕПКУВАВ?

Іспанська народна казка

Один селянин хотів побачити короля, бо гадав, що він не такий, як решта людей. Спродав усе, що мав, та й пішов із дому шукати королівський палац.

По дорозі він витратив усі гроші, але все-таки дістався до королівського двору. Побачивши, що король такий самий, як решта людей, селянин мовив:

– Ну й дурень же я! Витратив усі гроші, щоб побачити такого чоловіка, як сам! У мене залишилася лише одна монета.

Від розчарування у нього розболівся зуб, та й їсти дуже хотілося. Що тут робити?

– Треба-таки вирвати зуба,– сказав селянин сам собі. – Але якщо я заплачу за те, щоб його вирвати, то у мене нічого не залишиться на їжу, а якщо поїм,– зуб і далі болітиме.

Неподалік він побачив магазин, підійшов ближче і потягнув носом повітря:

– Смачно пахне!

Тут продавали тістечка. І так йому закортіло з'їсти хоч одненьке: «Постою, почекаю, може, хтось помітить, що стоїть голодний селянин і пригостить».

Але усі мовчки проходили повз нього.

Нарешті зупинилися двоє молодих сеньйорів.

– Що, голодний? – запитали вони.

– Так! – кивнув селянин.

– А скільки тістечок ти з'їв би?

– Та хоч сто!

– Сто? Ну, стільки ніхто не може з'їсти за один раз.

– А я з'їм! – стояв на своєму чоловік. – Якщо не з'їм – можете вирвати мені зуб.

Домовилися.

От сів селянин і почав їсти. Їв-їв, їв-їв, з'їв аж тридцять тістечок. Відчуває, що скоро лусне.

– Більше не можу,– простогнав,– я програв, сеньйори.

Ті засміялися:

– Пішли до цирульника! (Тоді цирульники і стригли, і голили, і зуби рвали).

– Який зуб рвати? – спитав цирульник.

– Ось цей,– показав селянин на той, який нестерпно болів.

Цирульник вирвав його, сеньйори розплатилися за роботу і знову почали реготати:

– Чи знайдеться хтось дурніший за цього селянина, який заради тістечок згодився вирвати зуб?

– Смійтеся, смійтеся! – відповів їм бідак. – Та чи будете ви сміятися, коли я вам скажу, що за ваш рахунок і наївся, і хворий зуб вирвав?

Сеньйори спохмурніли і швидко накивали п'ятами. Бо з них уже реготали люди, що обступили селянина.

КРОСВОРД ДЛЯ ЗОЗУЛІ

Зозуля не вміла розгадувати кросворди. Але одного разу потрапив їй на очі кросворд із підказкою. «О, це якраз для мене!» – зраділа вона, оскільки підказкою було улюблене зозулене «ку». Але, на жаль, їй не вдалося знайти відповіді на всі запитання. Може, ви їй допоможете?

1. Цей креслярський інструмент зробить коло вам в момент.
2. Курка донечку навча. Доня в неї – це ... .
3. Тут готуються мені і борщі, й млинці смачні...
4. Заквашене кобиляче молоко.
5. Кожен ... своє болото хвалить.
6. Кінь, або той, хто весь час скаче, не всидить на місці, пострибун.
7. Нерозбірливо, неохайно написані букви.
8. Велика морська хижа риба.
9. Змагання.
10. Окаста риба.
11. Декоративна рослина, яка, можливо, прикрашає і вашу оселю.
12. Прийом, трюк фокусника.
13. На городі молода Пишні коси розпліта, У зеленії хустинки Золоті хова зернинки.
14. Відомий клоун і артист кіно.

Склав М. ОЧЕРЕТ.

З 1-ш квітня!

Броніслав ЖУКОВСЬКИЙ

Геннадій НАЗАРОВ

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

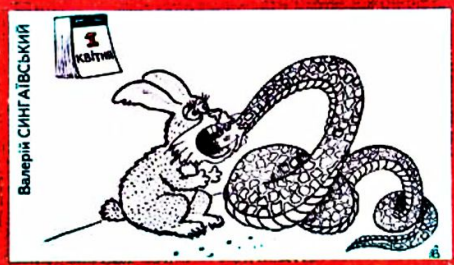

Андрій САЄНКО

Сергій РЯБОКОНЬ

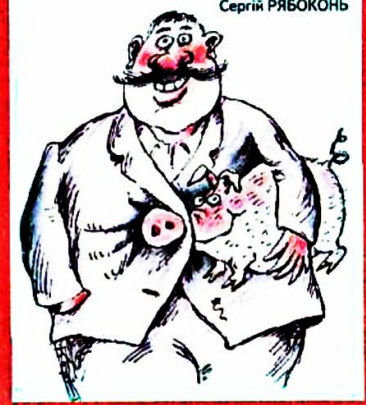

Валерій КОНОНЕНКО

Юрій КОСОБУКІН

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

Завдання із "Перця" №2

Сьогодні хабарів не бере хіба що ліниві. Або той, кому не дають. Це так кажуть у народі. А насправді ж, зрозуміло, є чиновники, яких ви своїм хабарем можете і образити. І ось тут з'являється проблема: стоїть тоді чоловік перед дверима службовця, щоб той свою закарлючку поставив на заяві. Стоїть і чухає потилицю: «Бере хабара чи не бере? А якщо бере, то у якій валюті? А якщо у валюті, то якими купюрами?»

Наш художник Геннадій Назаров намалював на цю тему карикатуру, яка була надрукована у «Перці» №2. На ній зображено чиновника, який дуже полегшує «муки» відвідувача – він сидить за столом із доларів.

Наші читачі, мабуть, не раз змушені були давати «на лапу», тому засипали редакцію листами із своїми підписами. У багатьох із них було більше гіркоти і печалі, ніж сміху. Воно й зрозуміло. Коли віддаєш останню копійку, то тут не до сміху.

Журі уважно розглянуло усі підписи і вирішило, що кращими цього разу вони були у **Сергія ПАЛЯНИЧНИКА з м. Богодухова Харківської області** – ***«Зліз кіт на сало і кричить: «Давай ще й доляри!»***; у **Анатолія СУЛЬЖИНА з смт Гриців Шепетівського району на Хмельниччині** – ***«Як немає совісті, немає й сорому»*** та у **Михайла БУТЕНКА з м. Кобеляки, що на Полтавщині**, – ***«Чиновник: «Кладіть зверху – будемо балакати...»***

Вітаємо!

А тепер нове завдання: придумайте підпис до малюнка Валерія Сингаївського.

На переможців чекають призи!

Страшне ПЕРО не в гусака...

«Ми саджали дерева і кущі в лунки разом із вчителями».

«Я круглий відмінник і такий сам собі із виду».

(З учнівських творів).

Надіслав Остап МИХАЙЛОВИЧ.

«Сьомого березня цього року я не приступив до роботи після обіду, так, як я був у кімнаті емоційної розгрузки, куди я піднявся сходами по пожарній лестніці. А вниз після обіду спуститися було лячно і я не зміг. Треба цю кімнату перенести на перший поверх. Тоді буде хорошо.»

(Із пояснювальної записки).

Надіслала Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКА.

Петро КОЗІЧ

Андрій СЛУЦЬКИЙ

Руслан БОГУШ

Петро КОЗІЧ

Андрій СКРИННІК

* * *

Видно дівку по очах,
Що гуляє по ночах.

* * *

Життя, життя...
Самі турботи –
Ні сну вночі,
Ні вдень роботи...

Михась ВЛАСЕНКО.

Смішинки

ЩАСЛИВЧИК

Розмовляють два співробітники:

– Щастить-таки нашому Миколі Адамовичу!

– Чому?

– Живе на всьому готовенькому: раніше був начальником, тепер – у тюрмі.

НАВЧАЛИ ПИТИ

Зустрілися два пияки:

– Звідки у тебе, Антоне, фінгал під оком? – цікавиться один.

– Ой, Вітю, не питай! – сумно відповідає «фінгаліст». – Учора зустріли мене троє і почали вчити, як треба правильно горілку пити...

– Хто такі? – грізно підхоплюється друзяка Вітько.

– Хто-хто... Жінка, теща і сковорідка.

ВІТАННЯ

У лісі святкують ювілей зайця. Усі його вітають. Вовки вирішили надіслати телеграму. Написали текст привітання, а як краще підписати – «Зграя вовків» чи «Група товаришів» – засперечалися. І підписали – «Зграя товаришів».

Олег ПОПОВ

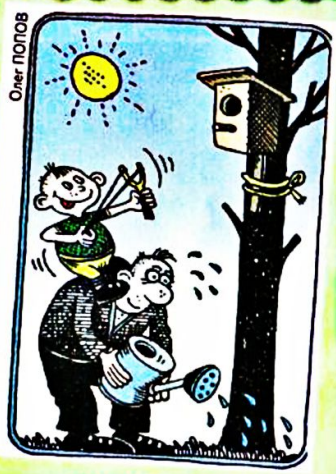

Співанка

Люблю Ася-білоруса
Не за гроші, а за вуса.
Хай повчиться і француз,
Як цілує білорус.

Людмила ЮШИНА.

Кросворд із «Перцем»

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Кожна жінка мріє перейняти її у оси. 6. Пиха. 11. Народний художник України, карикатурист, перчанин. 12. Поет-сатирик, перчанин, лауреат премії імені Остапа Вишні. 15. Давньогрецьке божество, яке має дещо від цапа. 16. Відомий український актор, майстерний виконавець сатиричних та гумористичних творів, зокрема – віршів С. Олійника, П. Глазового. 17. Ім'я видатного українського актора та режисера, про якого написав усмішку Остап Вишня. 18. Вона буває і журлива, і весела. 21. Роман Панаса Мирного. 22. Назва одного із фейлетонів Остапа Вишні. 23. Польське жіноче ім'я, яке, при знайомстві з його володаркою, може ввести в оману. 26. Невеличкий алегоричний твір, який має повчальне спрямування. 27. Чарка для вина. 28. Чоловіче ім'я, співзвучне із назвою прісноводної риби. 30. Персональний транспортний засіб Баби-Яги. 38. Актор веселого амплуа. 37. Шахрайський вчинок. 38. Вид міського транспорту. 43. Слово, яке винайшов чеський письменник Карел Чапек. 44. Ім'я автора української «Енеїди». 45. Єдиний у XX столітті волинський часопис сатири. 46. Ім'я великого комбінатора. 49. Лицемірство. 50. Пастка. 51. ...-самольот. 52. Один із найвідоміших сучасних українських гумористів.

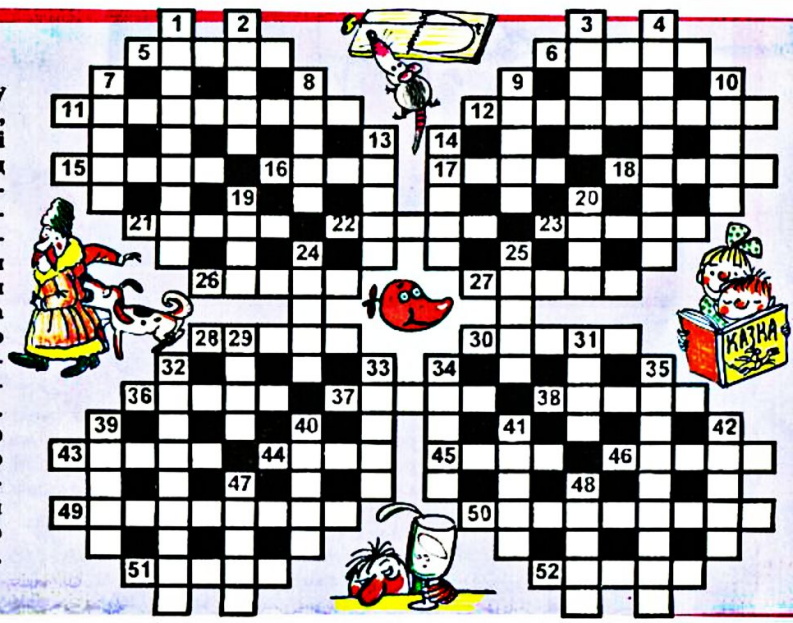

Володимир ЄРМАЛАЄВ

Із старого зошита

Вітер у голові ніколи не буває попутним.

Коли чоловіку одкривають очі, тоді йому важко закрити рот.

Для заспівувача головне — голос, для підспівувача — слух.

Як тільки загострили питання, відразу радять закруглятися.

Політику треба робити чистими руками, а потім їх довго-довго мити.

ВІДГУЛЯВ НА ВСЮ КОТУШКУ

УСМІШКА

У Петровича відгулів назбиралося на цілий тиждень. Як тільки потепліло, завесніло, – вирішив використати: батькам трохи допомогти та й відпочити б не завадило. Поїхав у село (спочатку – до своїх), розкидав по городу гній, перекопав, посіяв ячмінь, посадив картоплю... Потім – те ж саме зробив у тещі.

На роботу ледь ноги приволік. Колеги питають, як справи, як відгули.

– Ой, братці! – мовив Петрович. – Ні-ко-ли так не гуляв!

Валентина ДОВЖАР.

Міхась ДАНИЛЕНКО

Олег ПОПОВ

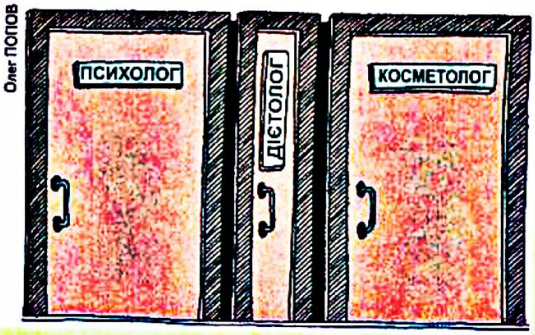

Переклад із білоруської Катерини ПИЛИПЕНКО.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Назва театру імені Аркадія Райкіна. 2. Вожак, передовик, заводій. 3. Національність гумориста Єжи Лєца. 4. Штукар, удавальник, клоун. 7. «Рідний син» корупції. 8. Лицедій. 9. Головний художник журналу «Перець». 10. Дерево, яке назавжди вкоренилося в українську гумористику завдяки Павлу Губенку. 13. Завідувач каси. 14. Усна чи письмова домовленість. 19. Вираз обличчя. 20. Жіночий персонаж анекдотів про Чапаєва. 24. Старезна, немічна коняка. 25. Український письменник-гуморист ... Котко. 29. Сольний вокальний твір в опері. 31. Автор віршованих творів. 32. Ім'я художника-перчанина Гливенка. 33. Відома роль Леоніда Куравльова. 34. Поселення, де народився Остап Вишня. 35. Давньогрецький поет-комедіограф, «батько комедії». 39. Віршована форма, уподобана італійцем Ф. Петраркою, англійцем В. Шекспіром, українцями І. Франком, М. Зеровим, М. Рильським. 40. Посли, яких парубок до дівчини засилає. 41. У сатиричних малюнках важливий кожен ... . 42. Жанр словесної творчості політиків перед виборами. 47. Славна комедійна акторська трійця: Нікулін, Моргунов, ... 48. Його, як і сани, треба готувати влітку.

Склала Надія ЗОЗУЛЯ.

м. Луцьк.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 3

ПО РАДІУСАХ

Від центру: 1. Марія. 2. Талія. 3. Лучко. 4. Ейнон. 5. Зваба. 6. Матвієнко. 7. Ріка. 8. Надія. 9. «Бурда». 10. Канва. 11. Уклін. 12. Мазур.

До центру: 13. Ротару. 14. Інтерни. 15. Забашта. 16. Пригара. 17. Бурмака. 18. Скрипка. 19. Сардина. 20. Інженер. 21. Соренто. 22. Сумська. 23. Безулик. 24. Богомаз. 25. Волошки. 26. Повалій. 27. Осадча.

ПО КОЛАХ (за годинниковою стрілкою): 28. Підсніжники. 29. Коломбо. 30. Івга. 31. «Таврія». 32. Здоров'я. 33. Білокур. 34. Чавдар. 35. Убийвовк. 36. Аероплан. 37. Українка. 13. Руденко. 38. Аврора. 39. Русинк. 40. Іванченко. 41. Оракул. 42. Перемога. 43. Оп. 44. Золото. 45. Сиот. 46. Ре. 47. Ватага. 48. Маринад. 49. Бернес. 50. Самум. 51. Офшор. 52. Алтай. 53. Коран. 54. Турок. 55. Концерт. 56. Крила. 57. Клінч.

ВІДПОВІДІ НА "КРОСВОРД ДЛЯ ЗОЗУЛІ", ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

1. Циркуль. 2. Курча. 3. Кухня. 4. Куниє. 5. Кулик. 6. Скакун. 7. Каракулі. 8. Акула. 9. Конкурс. 10. Окунь. 11. Фікус. 12. Фокус. 13. Кукурудза. 14. Нікулін.

ПЕРЕЦЬ № 4 (1644)

Головний редактор Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія: Анатолій ВАСИЛЕНКО, Юрій ІЩЕНКО, Олексій КОХАН (головний художник), Дмитро МОЛЯКЕВИЧ (відповідальний секретар).

Засновник: Державне видавництво «Преса України».

Зареєстровано Державним комітетом телебачення і радіомовлення України. Свідоцтво КВ № 10334 від 30.08.2005 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думки автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів! Для своєчасного отримання гонорару прохання разом із творами надсилати копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера та вказати дату народження і домашню адресу.

Здано до набору 08.04.2013. Підписано до друку 19.04.2013. Формат 70x108/8. Папір офсетний № 1. Офсетний друк. 2,8 умовн.-друк. арк. 14 умовн. фарб.-відб. 4,1 обл.-вид. арк. Тираж 7340 прим. Зам. 0110304. Ціна договірна.

Видається з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 454-82-14, факс 234-35-82, художнього відділу 454-81-24.

З питань реклами і розповсюдження журналу звертатися за телефоном: 454-81-13.

Електронна адреса: zhurnal.perets@gmail.com

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво «Преса України», 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

Анатолій ГАЙНО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

– Ех, пропала ліцензія на відстріл двох кабанів!

Валерій ЧМИРЬОВ

Олена ЦУРАНОВА

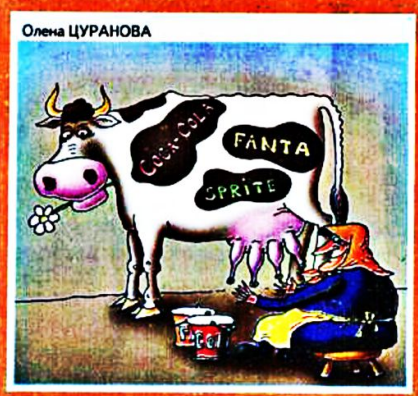

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

Микола КАПУСТА

Валерій ЧМИРЬОВ

4 820012 960675 04

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.
БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!